minno ja pärraſt teie enneſe ſüddame peäle ja tunnistage ſiis ſelle ſure hulga rahwa ees ilma kawwalusſeta, töe-melega, kelle ſüdda hirmo ja ahhastusſe pärraſt ennam pekſab, kas minno ſüdda woi teie ſüdda? minna tahhan römoga ja rahhoga omma kalli Önnisteggia ſees, kelle ſisſe ma ollen kindlaste uſknud, ſiit ilmaſt ärralahkuda!" — Kohtomoistia, ſeſt juttuſt üsna ehmatand, ei teädnud, mis ſelle peäle wastada, käskis pu-pinnu pöllema ſüta, agga andis ſedda käsko kartlikko heälega, et kül olli tunda, et temmale ſurem ahhastus olli kui ſelle martrile (kannajale). —

„Keik kes tahtwad jummalakartlikkult ellada Kristusſe Jeſusſe ees, neid peab ka takkakiuſatama!" — **2. Tim. 3. p. 12. ſ.**

Kas ſul ep olle ſuggogi halle meel ühhe waeſe rummala Judiga?

Paljo on neid risti-innimesſi Ma peäl leida, kes neid Judid wägga pölgawad, unnustades et ka nende hulgas paljo auſad ja helded innimesſed leida on. (Kes teile neid ſiin töeste ſündinud asjad luggeda annab, woib teile ka omma enneſe ello-luggust ſedda töega tunnistada, et temma woeral maal, peälegi raskeste haige, Judide käeſt ſuurt abbi on leidnud, kes ſaggedaste tedda käiſid haige wodi peält katſumas, ja mõndaſuggust kallid road ja joma-aiad temmale töid, mis ſellel tarwis lähwad, kes pitka ja raske haigusſes keik omma ihho-rammo on kautanud; nemmad ka uskuſid temmale mõnda ſadda rubla rahha lainuks, nenda et temma praegogi weel, et ſedda aega kül jo liggi 40 aastad on, Jummalat ſüddameſt tännab, kes ſelſammal hädda ja söa aial ſeſugguſi helded innimesſi temma jure ſatis). Pealegi ei tohhi meie mitte unnustada, et ſe mitte meie tö ja teggeminne ep olle, kas ſünnime Juda woi risti-rahwa uſſo ſees, waid ſe on Jummala tahtminne, ja kuida meie tohhikſime ſedda rahwaſt alwaks piddada ja pölgada, kelle ſeaſt meie kallis Önnisteggia iſſe, lihha poolt on ſündinud. — Weel wimaks meie ei tohhi ka ſellepärraſt Juda meeſt mitte pölgada, et neile ka ſe aeg peab kätte joudma, et nemmad önſaks teggewa risti-uſſo pole hoidwad. Kuulgem ſiis mis kirjad meile ühheſt Juda mehheſt juttuſtawad. — Londoni linnas ellas üks wägga rikkas Juda mees omma abbikaſa ja ühhe ainſa lapſega, ühhe wägga wiſaka tütrega kes iggaühhe mele pärraſt olli, temma wöttis kätte ja läks ſealt ülle merre kaugele male Amerika ellama. Tee peäl ſurri temma naesterahwas ärra ja temmale ei jänud muud keddagi ſeltſiks kui temma armas tüttar, kelle ülleskaswatamiſſeks temma paljo